

Skattefordeling, men der finder en suldkommen Standsning Sted i gløne Tilfælde ved Domme, der ere uden Præmisser, om de Forandringer, som fra Regjeringens Side paatræves, fordi Regjeringscommissairerne ansee dem for nødvendige. Det er jo aldeles uundgaaeligt, at der derved vil fremkomme Conflictter mellem Communen og Statsautoriteterne, og det er vistnok heller ikke ubekjendt, at der ved den Maade, som er bleven anvendt hertilands, er vaft en ikke ugrundet og ofte stor Fortrydelse, idet man tilbeels ikke har villet modtage Dplysninger eller Argumenter imod, hvad der fra Regjeringscommissairerne er blevet fremsat. Hvad man fornemmelig indvender mod Contingentsystemet, eller, som det rigtigere er blevet benævnt, Repartitionsystemet, er Skjønnethet; man frygter for at overgive sig til et saadant Skjøn. Men er det da ubekjendt i vore øvrige Forhold og i Retsforholdene, at man ofte maa sætte Skjønnethet endog over det, som ellers skulde hvile paa en sikker Beregning, være sig efter Tal eller i Henhold til Loven? Hvad er egentlig den Ligning, som finder Sted af Mænd, der særlig dertil ere blevene valgte? Er det vel Andet end en Skattejury? Og man vil dog vel ikke, da de Fleste vel nu kunne antages at helde til Jurkens Begreb, kunne betegne det som uanvendeligt ved Jurken, at den afgiver sit Skjøn, et Skjøn, bygget paa Grunde? Det Samme maa da nødvendigviis ogsaa enhver Skattecommissiøn gjøre og kan ved de Midler, der anvendes i Forbindelse dermed, ikke undgaae at bringes til at gjøre. Det er vistnok ogsaa, da man i det Hele taget hertilands har en saa stor Tilbøielighed til at bygge paa Skjøn, ikke en enkelt Mands, men Fleres confererende Skjøn, Grunden til, at dette System, om det end ikke mathematisk er nøiagtigere end det andet, kan siges at have sundet Indpas hos os, saa at jeg troer, at alle Afvigelser deraf ville komme meget i Strid med den almindelige Tænkemaade.

Naar jeg forøvrigt har taget Ordet i denne Sag, var det, fordi det ved forrige Møde blev tilkjendegivet, at Discussionen vilde omfatte Loven i det Hele, baade i sin Almindelighed og i sine Enkeltheder, og jeg vil da heller ikke kunne

undgaae at berøre Punkter om dens Almindelighed for at komme tilbage paa den Enkeltthed, som jeg allerede har udpeget i det Foregaaende, nemlig Grupperingen. Jeg vil da her kun berøre det Forhold, som er opstillet mellem Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, idet det er foreslaaet, at Kjøbenhavn skulde svare 195,000 Rb. Contingent og Kjøbstæderne 175,000. Naar jeg ikke tager feil, gif den høitærede Finantsministers Dplysning ud paa, at der efter den tidligere Lov, som jo omtrent er bygget paa dette System, var udkommet $3\frac{1}{2}$ pCt. Skattehjælpelse i Kjøbenhavn mod $2\frac{1}{4}$ pCt. i Kjøbstæderne, men jeg maa, skjøndt jeg selv hører til den sidste Gruppe, oprigtigt tilstaae, at dette Forhold er i høi Grad utilfredsstillende. Det er jo vanskeligt ad nogen mathematisk Beregningens Vej at drage et Forhold mellem Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, mellem Kjøbenhavn, den eneste store By, Hoved-, Residens- og Repræsentationsstaden, og den øvrige Samling af Kjøbstæder. Jeg troer ikke, at man egentlig kan stille dem samlede op mod Kjøbenhavn; man kan ikke tænke sig et Forhold mellem en By med en saa stor Befolkning, henved 170,000, og med al den Virksomhed, som denne skaber, en By, der tillige er Hovedstaden, og de enkelte Kjøbstæder, hvoraf ingen enkeltviis er større end paa 15—16,000 Indbyggere. Det er ja aldeles umuligt, at der i alle disse bethydligt mindre Kjøbstæder vil kunne danne sig Forhold, der, om de end kunne være gunstige for Enkelte, i det Hele taget kunne tilvejebringe en Skatteevne, der i nogen Maade kan stilles i Sammenligning med den store Byes. Denne store By er ikke alene naturligen ved sin Størrelse og som den eneste meget store By i Landet overordentlig gunstigt stillet; men den er jo ogsaa og maa tilbeels være den By, som indeslutter saa overordentlig virkende Institutioner for hele Landet. Kjøbenhavn har jo hele Marinen, Universitetet, mange høiere Skoler, Retsinstantser, Rigsdagen og det kongelige Theater, som jo ogsaa er en formelig Næringsanstalt for Kjøbenhavn foruden alle de andre store Goder, det bringer denne By fremfor, hvad det naturligviis ogsaa bringer os Andre. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig ved at fremdrage saadanne Enkeltheder, men et Forhold som det,